

Bracing in de jaren '70

SCHRIFTELIJK INTERVIEW DOOR AMBER VERMUE

Mijn tante (eind 50) heeft net als ik een aardige S-bocht. Zij droeg hier in de jaren '70 in haar tienerjaren een korset voor. Omdat ik graag wilde weten hoe dit voor haar was, heb ik via een interview een kijkje terug in de tijd te kunnen nemen.

Kun je je het moment herinneren dat je je realiseerde dat er iets aan de hand was met je rug? Hoe ging dat?

Het enige wat ik me herinner is dat je vroeger op de basisschool in de tweede en de vierde of vijfde klas naar de schoolarts ging en die constateerde het bij mij. En misschien dat mijn moeder al eens wat gezien had, maar dat weet ik niet. Ik werd in de tweede of vierde klas doorgestuurd naar het ziekenhuis in Haarlem en toen gingen ze het volgen. In die tijd werd er volgens mij iedere drie maanden een foto gemaakt en zo gingen ze mijn wervelkolom in de gaten houden, of die vorming toenam.

Wat zijn jouw herinneringen aan jouw brace en scoliose?

Ik zat in de zesde klas en in de eerste klas van de mavo toen ik hem droeg. Wat ik mij herinner is dat ik andere kleding moest kopen, want mijn gewone broek paste niet. Ik had speciale broeken met elastiek. En ja, in het begin vond ik het, denk ik wel lastig, maar ik moet eerlijk zeggen dat ik het niet heb ervaren als 'wat was dat naar'. Ik deed er eigenlijk alles mee. De geur kan ik me nog goed herinneren, dat was van dat harde leer. En aan de scoliose zelf, nee, als ik wel eens foto's terug zie, denk ik nog wel 'Nou het viel eigenlijk allemaal best wel mee. Goed dat ze ernaar gekeken hebben.' En ja, het is wat het is, dat is altijd een beetje mijn uitgangspunt geweest. Ik heb er niet veel last van gehad.

In welk jaar droeg jij jouw brace, hoe oud was je toen en hoe lang heb je hem gedragen?

Dat was op mijn tiende, elfde. Ik droeg hem in 1974 ongeveer, dus toen was ik elf, en ik denk dat ik hem tot mijn dertiende of veertiende gedragen heb. Twee jaar. Toen brak 'ie en was ik ook wel een beetje door mijn groeifase heen, want daar ging het om: om in die fase dat je nog het hardste

groeit, de rug te corrigeren. Toen die stang was afgebroken, hoefde ik geen nieuwe. Dat was eigenlijk de reden.

Weet je nog hoe deze brace heette?

Dat noemde je vroeger een korset, haha. Letterlijk noemde je het eigenlijk een rechthouder.

Hoe zat de brace precies in elkaar?

Hij zat van net boven mijn bekken tot aan de bovenkant van mijn buik ongeveer. Dat gedeelte was van leer. Die deed ik dan om en dat zette je vast met een veter. Daar ging dan een stang overheen en die ging richting mijn kin. Onder mijn kin zat hard plastic. Aan de achterkant zat ook vanaf het leren stuk een stang richting mijn achterhoofd, waar dan twee kussentjes zaten. Daar draaide je hem met een knop vast. Dus ik zat er echt in.

Hoe voelde het om deze brace te dragen?

Ik denk misschien dat ik het in het begin wel vervelend vond hoor, maar ik heb er niet echt een trauma aan overgehouden, laat ik het zo zeggen. Dus niet dat je het zag bij anderen, maar je had toen ook heel veel van die buitenboordbeugels. In de zomer viel het misschien af en toe niet mee, maar ik herinner het me niet als een ballast.

Voelde je je beperkt door het dragen van de brace?

Nee, ik denk in het begin wel, ook zoals ik zei, andere kleding, andere broeken. Maar ik kon er op een gegeven moment wel heel veel mee. Ik had hem altijd aan, ik sliep ermee en deed hem alleen uit voor het douchen of zwemmen bijvoorbeeld. Het ging vooral om het recht zitten of staan, echt een rechthouder. Ik geloof niet dat ik me er erg beperkt door heb gevoeld.

Hier zie je dat de halssteun van de brace zichtbaar is.

Was het ingewikkeld om de brace aan te doen?

Nee hoor. Ik deed mijn ondergoed aan en daar zat hij eigenlijk overheen, dus ja, dat sloeg je om en dat maakte je vast. Als ik bijvoorbeeld gymles had op de mavo, dan deed ik hem uit en daarna weer aan, dus dat waren geen ingewikkelde dingen. Het was gewoon een bepaalde handigheid die je ontwikkelde.

Was het mogelijk om de brace te reinigen?

Nee, hooguit de stangen misschien, maar ik kan me niet herinneren dat we hebben staan soppen om hem schoon te krijgen.

Hoe reageerde je omgeving erop?

Hmm, nou, bij alles wat ik zeg, heb ik er geen nare herinnering aan, dus ik denk dat ook de omgeving er gewoon normaal op reageerde. Er zal best naar me gekeken zijn, maar het zat onder je kleding, dus het enige wat je zag was eigenlijk die stang onder mijn nek en kin, maar ik kan me niet herinneren dat ik daar ooit mee gepest ben of zo.

Hoe kijk jij verder terug op de periode dat je de brace droeg?

Nou ja, als een ervaring. Ik denk wel dat het goed geweest is. Al weet je dat natuurlijk niet zeker. Toch neemt een scoliose uiteindelijk letterlijk een eigen draai, hè, dat ontwikkelt zich naarmate je ouder wordt. Die wetenschap heb ik nu, die had ik vroeger niet. Ik kijk er ook niet op terug van 'was dat wel nodig geweest' of 'hadden we dat wel moeten doen?' Nee hoor, zeker niet. Ik weet ook dat er over een operatie gesproken is, maar dat dat niet mogelijk was, staat me bij. Dus dit was ook een optie en ik denk dat een korset toen de beste optie was.

Ik vind het heel goed dat dit tijdschrift (*Wervelingen*) er is. Want ja, af en toe vraag je je wel af hoe het zal worden in de toekomst, dat weet je natuurlijk niet altijd, maar positief blijven is het beste. Ik vind nog steeds dat ik veel kan en mensen die geen beperking hebben, hebben ook vaak heel erg last van hun rug. Weet je, het is wat het is. Zo ervaar ik het en daar doe ik het mee!